

KAZALO ZA MALE IN VELIKE oz. ČLOVEK NE JEZI SE - RAJE USTVARJAJ! Barbara in Katarina

Kocka je padla!

Kot članicama grafično-oblikovalske delavnice nama je bila dodeljena naloga, in sicer v tandemu - zadolženi sva bili za grafično oblikovanje kazala pričujoče dijaško-študentske publikacije.

Ampak ... Najina naloga ni bila narediti običajnega »left-to-right« kazala, kakršno je ustaljena forma vsakršne knjige in drugih revij - temveč je to kazalo projekta bistroum-nih glav, v katerih misli ne potekajo v ustaljeni horizontalni črti, ampak v vse mogoče smeri prostora neizmerljivih razsežnosti. Zato sva iz globine najinega poletnega zahiberniranega razuma skušali privleči kaj posebnega.

Glede na to, da sta najini študijski smeri jezikoslovje in pravo, je bilo za obe izziv preizkusiti se na nama novem področju, grafičnem oblikovanju. Zaradi nekaterih (po čudnem naključju zelo podobnih) karakteristik lastnosti, kot sta npr. perfekcionizem in doslednost, sva dodeljeno delo vzeli resno, a vendar še vedno dovolj zainteresirano. Že na začetku tega individualnega projekta sva ugotovili, da nama le-ti lahko predstavljata bolj dušilec kreativnosti in ustvarjalnosti, ki sta pri takem delu nujno potrebni, zato sva bili navdih primorani poiskali drugje - ob dobri beli kavi z doooooosti pene ali na bazenu ob pesmi Walking on Sunshine ;-)

Vsak začetek potrebuje svoje mentalno »jabolko« (tisti, ki ste preskočili predavanje Ora Ettlingerja, berite: konkretno idejo). S tem sicer nisva imeli težav, je pa bilo zato mnogo težje le-to prenesti na papir (glede na to, da ima vsak človek svoje jabolko - bolj ali manj zrelo in različnih sort). Tako je bilo v glavah naše skupine preveč različnih nezdržljivih kazal. In ustvarili sva pet različni verzij.

Končno kazalo simbolično prikazuje turistične znamenitosti kraja in naše obvezne ter prostočasne aktivnosti v njem, hkrati pa je uporabno kot zgoraj omenjena igra. Glavne ciljne destinacije so študentske in dijaške delavnice tabora, pri čemer je vsaka opremljena s posebej za to priliko oblikovano ikono, narejeno izpod peresa kolegov Nika in Ane. Stranske poti vodijo do nam najljubših koticov: kafeterija, pomol,

jedilnica, postelja, kanu, bowling itd.

Ob tem sva ugotovili sledeče: bitigrafičnioblikovalec (četudi laični) ni od muh. Navdih je treba najti na pravih krajih in ob pravem času, predvsem pa si je potrebno vzeti morje časa za razpravljanje o možnih rešitvah oz. izboljšavah, sprejemati in usklajevati nasprotujoča si mnenja (opozicionalnost je v naši skupini namreč presenetljivo visoko izražena, po besedah psihologa Aleksandra Zabela).

To bi bilo z najine strani vse, zdaj pa je na vas, da izbrskate stare zaprašene figurice in vržete svojo kocko, ob tem pa spoznate, kaj počnejo mlade glave ob morju in o čem sanjarijo.

START.

OBRAZI

Laura

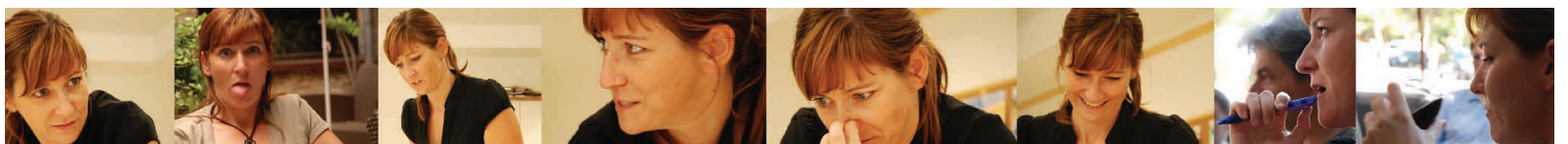
Prvič v Ankaranu. Ta stavek je tako pomemben, ker je to spoznanje kar malo tragično, saj živim le dobrih 60 kilometrov stran. Vedno se nam mudi nekam dlje, da se v bistvu niti ne zavedamo vseh lepot, ki nam ležijo pred nosom. Po tako pestrem tednu pa lahko z zvrhano mero gotovosti rečem: Prvič, a ne zadnjič! V teh sedmih dneh sem izvedela ogromno novih stvari, spoznala kup zanimivih ljudi, se preizkusila v novih športih, z velikimi očmi poslušala izjemne predavatelje. Skratka, imela sem se zelo, zelo lepo!

Med delovnim časom pa sem se v računalnici ubadala predvsem s programom Photoshop, ki je bil zame popolna novost. Zatorej bo tudi moj projekt sad tega učenja. V

času od prvih plašnih klikov do nekoliko večje gotovosti v okolju programa Photoshop je počasi prevladala ideja. Na teh dveh straneh prek oblikovanja v Photoshopu predvsem počastila naše mentorje. S svojimi idejami in napotki, dobro voljo in nasveti so nas veliko naučili ter tako pustili v nas pomemben košček sebe. Ko sem enkrat imela to zamisel, se je začelo iskanje primernih fotografij (nekaj sem jih izdelala tudi sama). Iskala sem predvsem take, kjer so bili obrazi naših mentorjev nasmejani, začudeni, razmišljajoči, prikupno smešni, njihove kretnje ne navadne. Po skrbni izbiri sem poizkušala ta nabor fotografij v programu nekoliko obdelati in spraviti v tak vrstni red,

ki bi mentorje pokazal v taki luči, kot smo jih videli mi študentje - sproščene, polne idej in energije. Upam, da bo končni izdelek dosegel svoj cilj in zgoraj napisano tudi sporočal.

Natrpan urnik je bil prepleten z delom, smehom, razmišljanjem, igro, priznam, tudi kakšno neumnostjo, oz. smešnico, druženjem, športom... Toliko novih doživetij in informacij je zelo podaljšalo moj osebni čas v tem taboru, no, tudi na račun stalne aktivnosti in kratkih noči (ma, spali bomo pa doma).

POSKUSI IN ZMAGAJ

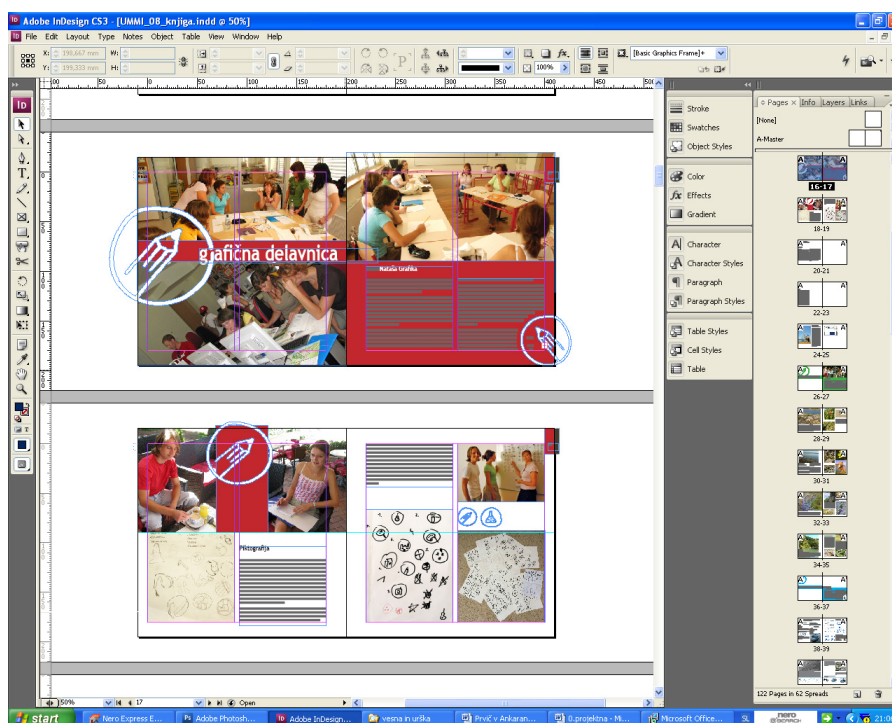
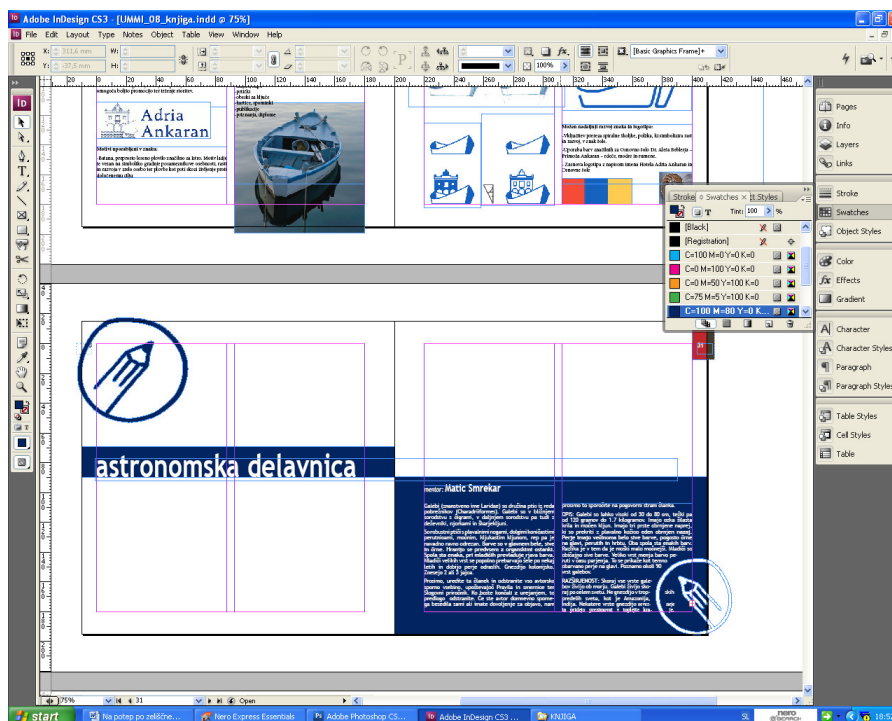
Vesna in Urška

Razmišljanje o ustavčenju uvoda (don't mind the SSKJ) naju je pripeljalo do naslednje ugotovitve: da bi ugotovili, kaj nas v življenju resnično veseli in kaj bi pravzaprav radi počeli, moramo poskusiti čim več novih stvari (in si s tem podaljševati doživljajski čas, kajne, Marjan?). Zato sva za najin projekt delali prav na tem - pridobivali izkušnje, ko se je le dalo.

Pred prav posebnim izzivom sva se znašli na primer, ko sva, izmučeni od celodnevnega intenzivnega dela, nujno potrebovali skodelico kave (saj veste, tako kot Cankar). Vendar naju je avtomat neprijetno presenetil z nedelovanjem. Tako smo bili z ostalimi odvisniki primorani ustanoviti posebno delavnico Kavni Avtomat. S skupnimi močmi nam je uspelo v pošteni uri pripraviti eliksirni napitek (potem, ko smo ugotovili, da je pravzaprav vtičnica tista, ki ne deluje).

Glavno izkušnjo sva pridobili v Grafični delavnici. Spoznali sva se z oblikovalskim programom InDesign, ki služi profesionalnemu oblikovanju tiskovin (ja, tudi ta stran je najino maslo). Naučili sva se postaviti zasnovo in izgled strani, osvojili kar nekaj koristnih oblikovalskih trikov in se navdušili nad tovrstnim delom.

In ker sva želeli maksimalno izkoristiti najin čas, sva se udeležili vsega mogočega: salse s Josejem, jadranja z Jakobom, potapljanja (z lastno opremo), kajakašenja

(ne, tudi ta ni iz SSKJ, je pa iz naših glav), lokostrelstva s Klemenom (še dobro, da mentorji rešujejo odraslo moško populacijo), dresiranje mladičkov (predvsem Urškina domena) in (seveda) vsakovečernega »kažinjenja«. Le kdo bi lahko ob vsem tem

mislim na spanje ( ).

Ko človek pridobi izkušnje iz tako širokega spektra znanj, med njimi gotovo najde nekaj, kar ga veseli in si tako lažje oblikuje svojo poklicno pot. Zato **POSKUSITE & ZMAGAJTE!**